

DRUŠTVENE VESTI

M. Geratič:

Dajmo prostora Sv. Duhu!

Čuden duh vlada danes v svetu. Povsod kaos in zmešnjava, ki se iz dneva v dan veča. V dušah in srcih posameznikov zeva strašna praznosta, nezmožen je sodobni človek za polet kvišku, nedovzeten je za kaj višjega, duhovnega. Premnogim so se zmešali pojmi o življenju in končnem namenu človeka. Omotil jih je vrvež in smiselnost sedajnega časa, ki dosledno odklanja vse, kar človeka v duhovnem oziru dviga in blaži. Le v telesno ugodje je usmerjen človek naših dni. Kaj čuda, če se v znamenju take miselnosti vedno bolj množi stiska, ki resno ogroža človeštvo. Lastni jaz zmagovalno triumfira nad množico brezpravnih in ponižanih. Teptanje vseh, tudi najosnovnejših človeških pravic, zaslužnje osebnosti, tiranija v najrazličnejših oblikah, prizadevanje vse izenačiti in spraviti če drugače ne gre, tudi nasilnim potom, pod en klobuk, vse to je logična posledica duhovne revščine, ki vlada danes.

Liberalizem s svojim naukom o neomejeni svobodi je sprostil vse slabe nagnone v človeku, ga pripravil, da je odpovedal pokorščino tudi Bogu ter povzročil, da je današnja družba zginila v svoji notranjosti. Marksizem se je portavil v pozo novočasnega »odrešenika«, a je zasedal še večjo zmedo, povzročil še večji prepad med posameznimi sloji. Na pohodu je pretirani nacionalizem, hitlerjanizem in fašizem. Toda tudi ta sistem ne bo v stanu dvigniti človeškega rodu iz žalostnega položaja.

Kaj nam preostane? H komu se naj bolni svet zateče, kje naj išče rešenja? Samo le eno sredstvo je, ki more svet ozdraviti, da pridejo boljše, znosljivejše razmere. Ne liberalizem, ne marksi-

zem, fašizem in drugi podobni izrodki človeške zmote, ampak katolicizem, ki se bo kazal v vseh pojavih življenja, tudi v gospodarstvu in politiki, bo mogel vrniti človeštvu lepše dneve. — Odprimo srca Svetemu Duhu, dajmo prostora božji misli v zasebnem in javnem življenju! Ljubezen do trpečega sobrata, pravičnost, prizanesljivost, zvestoba, vernost, poštenost, vse te lastnosti, katerih danes pogrešamo, bodo zopet vzkile v srcih ljudi, se razcvetele in rodile sadove. — O žalostnih dogodkih o krvavih zločinah nam poročajo listi. Vprašujemo se, kako je mogoče, da je tako? Čudno vprašanje! Kjer se pri vzgoji ne upoštevajo krščanska načela, kjer se odrivajo v stran nadnaravna sredstva, tam pač ni mogoče, da bi bila mladina boljša. Nič ne bo zaleglo še strožje kaznovanje zločincev, tudi ne preki sod, kakor ga je svetloval neki liberalni list. Dokler se ne bo mladina vzgajala v luči večnih Kristusovih načel, dokler se ne bo dalo pri vzgoji ne samo šolske, ampak tudi izvenšolske mladine prostora božji misli, tako dolgo so zastoj vsi napori. Samo moralna vzgoja brez verske podlage je piškava. Podobna je luni, ki sicer daje svetlobo, a ogreti ne more. — Dajte prostora božji misli — Sv. Duhu v srcih mladega rodu!

Gornja Sv. Kungota. Prosветno društvo vprizori dne 4. in 5. junija, to je na binkoštno nedeljo in binkoštni pondeljek, veličastno žaloigro »Cvetina Borogradska«.

Sv. Trojica o Slov. gor. Mladeniška Marijina družba priredi na binkoštno nedeljo in na pondeljek po večernicah v samostanski dvorani veleznanimivo in zelo podučno žaloigro: »Garcia Moreno«, petdejanko. Sodeluje 21 oseb. Igra bo kazala prizore, ki so se godili v Kito, glavnem mestu južnoameriške republike Ekvador leta 1875. Vsi prav vljudo povabljeni!

Št. Ilj v Slov. gor. Zelo delavni domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. Rakuša vprizori dne 4. in 5. junija 1933, ob treh popoldne v Slovenskem domu spevoigro v dveh

Organisti!

S 1. julijem 1933 stopi v veljavo slovenski obrednik. Ta se tudi vas tiče, posebno pri pogrebi. Zato si pravčasno oskrbite »Pogrebne obrede« s slovenskim besedilom. Samoprodaja za lavantinsko škofijo je v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena knjigi je 25 D, za poštino 2 Din, skupno 27 Din. Pri naročilu pošljite denar naprej, ker je povzette drago. Priporoča se:

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

dejanjih »Mlada Breda«. Spevoigra »Darinka«, ki je žela mnogo lepih uspehov doma in pri Sv. Marjeti ob Pesnici, pa se dvakrat ponovi. Ljubitelji slovenske pesmi, domačini in okoličani, vljudo vabljeni. — Pevski zbor.

Negova. Na binkoštno nedeljo gremo vsi na prireditve naše mladine, ki bo popoldne po večernicah v grajski dvorani. Vabljenje zlasti naše dobre mamice. Vprizori se igra »Repositev«. Na sporedu so še deklamacije in petje ter igrice »Materina ljubezen dela čudeže«. Vabljeni tudi sosede!

Sv. Bolfank v Slov. gor. Katoliško prosvetno društvo, ki je bilo meseca februarja z znanim odlokom od banske uprave razpuščeno, je dobilo zopet dovoljenje do nadaljnjega obstoja in delovanja. Knjižnica lahko spet nemoteno vrši svojo prosvetno delo po fari ter je ista vsako nedeljo po sv. opravi lu odpri v lokalu posojilnice. Vsi prijatelji dobrih knjig, sezite prav pridno po njih!

Del carskih dragocenosti.

Zadnje dni se je vrnil iz Rusije v London angleški bankir. Omenjeni je bil član komisije, ki se je podala pred enim mesecem na Rusko in koje cilj je bil: pred rusko revolucijo zakopane zaklade dvigniti. Po poročilu bankirja je imela komisija lep uspeh. V Jekateringradu v Sibiriji so našli zaklad draguljev, ki je bil nekoč carjeva last.

teljev in prebil z njimi lepe ure. Najlepše pa je bilo to, da je smel ostati v gradu še deset let. Kupci so si lastili le upravna in gospodarska poslopja, ne pa gradu in parka.

Lepše bi ne moglo poteči.

Večkrat pa je graščak razmišljal drugače in rekel:

»Ema, jaz tega ne razumem. Ta nenavadna cena! Izplačali so mi na roko, danes, ko denarja nikjer ni! Čudno! Res ne razumem! Ali kdo deli danes denar? Še hudič v peklu bi se smejal, če bi ga tako vprašal. Mora torej biti nekaj drugega, česar ne moreš videti, spekulacija skrivnostnega kupca. Na kaj pa spekulira, on ali pa banka? Na dobiček iz poljedelstva gotovo ne. Tako neumen danes ni nobeden človek! Če ti kupci nimajo kakšnih posebnih dobičkanosnih namenov, morajo izgubiti. In ker takih namenov najbrž nimajo, potem je kakšna druga velika reč, s katero računajo. In glej, Ema, jaz sem prišel na to. Ko sem hotel, pravzaprav moral prodati svoje posestvo, se je pogajal z menoj neki agent, ki mi je ponujal tiato oderuško ceno, o kateri veš. Na-

zadnje je rekel, da mu za stvar ni, da mu je cena previsoka, in je šel. Stara Debeljakovka pa, ki je bila tedaj ravno tu in prosila kosila, je šla za agentom. Naročil ji tega nisem. O, to je prava vohunka! Zvita ženska, ki na vse preži. Drugo jutro mi je prišla praviti: moža, ki je bil včeraj pri vas, poznam. Z grunti kupčuje. Trikrat sem že nalezela nanj pri Colnarjevih, vselej pa leze nato k Medenu. Tudi v mestu sem že videla oba skupaj, ko sem nesla tja jajca in maslo naprodaj. Nekaj imata med seboj. Tako mi je pripovedovala. Nazadnje pa je pristavila: »Meden meri na Colnarjev studenec. Zasačila sem ga tam in nekajkrat je sem ga videla stati ob Colnarjevem plotu, kako je strmo gledal proti studencu. Hlepi po studencu. Ej, ej, mislim, da so v studencu toplice.«

Dalje sledi.

Nov vozni red

veljaven od 15. maja 1932
je pravkar izšel v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.
Cena Din 2.—.

delavsko taborišče bo imelo prostora za 20—300 mož. Za prenočevanje bo dala vojna uprava na razpolago šotore. Čete bo odpremljale v gozdove in jih premeščala vojska. Za krajše vožnje bodo na razpolago tovorni avtomobili in avtobusi, za daljše pa železnice. Rdeči križ in druge dobrodelne organizacije so prevzele naloge, da bodo gozdna taborišča preskrbovale z zabavnimi in sportnimi programi, z zdravili, knjigami ter filmskimi predstavami.

Insertirajte!

Odpotovanje londonskih draguljarjev je bilo izvršeno tako potihoma, da nikdo ni znal, kam in po kaj potuje komisija. Prvotno so trdili, da gre za zaklade, katere so skrili pred revolucionarji petrograjski zlatinarji. Sedaj je šele poučena javnost, da izvira en del dragocenosti iz posesti ruskega carja, ki je bil leta 1918 v Jekaterinogradu s celo družino ustreljen od boljševikov. Komisija je bila opremljena od londonskega agenta, ki zastopa družbo iskalcev zakladov. Po dolgotrajnih pogajanjih je izdala sovjetska vlada dovoljenje, da sme komisija potovati skozi Rusijo in se lotiti dela in raziskovanja na določenem mestu. Sovjeti so dovolili prosto pot celo beloruskemu draguljarju, ki je dal podatke za iskanje, ker je edini še živeči, ki zna za skrivališče in doslej niti ni smel v Rusijo. Po pogodbi so bile zasigurane tri četrtine najdenih dragocenosti sovjetski vladi in šele po podpisu tega sporazuma so smeli angleški strokovnjaki nemoteno ter neovirano na delo. Komisi-

siji je bil še dodeljen uradnik moskovske državne banke.

Cilj potovanja je bil Jekaterinograd v Uralu, kjer se nahaja po petletnem načrtu industrijsko središče. Komisija je poiskala predvsem ono hišo v starem mestu, v kateri je bil umorjen car leta 1918. Članom carske družine je uspelo, da so spravili na varno en del dragocenosti. Sovjetske oblasti, ki so nekaj sumile o carskem zakladu, so prekopavale cela leta zemljo krog gori omenjene hiše, a je bil ves trud zastonj.

Komisiji je bila sreča mila in delo kronano z uspehom. Več metrov globoko so zadeli na kaseto, ki je bila še nedotaknjena. Najdeni zaklad so precenili angleški ter ruski strokovnjaki. Četrtnina, ki je pripadla Angležem, bo prodana v Londonu.

Nekaj članov komisije je ostalo v Rusiji. Najdba v Jekaterinogradu je šele začetek iskanja zakladov, s katerim bodo začeli po celi Rusiji.

Gradišče. V šoli v Gradišču se je vršila v nedeljo dne 14. maja 1. seja novoizvoljenega odbora te šole. Šola je bila dozda podružnica šole Sv. Duh na Ostrem vrhu in je bila po prevratu ustanovljena. Banovina kot šolska oblast je naposled vendar ugodila želji tukajšnjega obmejnega prebivalstva, da je šola dala pravico samostojnosti. Šolski okoliš obstoji iz dela upravne občine Gradišče, iz dela občine Kapla in iz par hiš občine Vurmat. Šola je prav potrebna, ker so ti kraji od prej obstoječih šol oddaljeni, vsled česar je posebno v zimski dobi otrokom nemogoče radi oddaljenosti in slabih poti šolo obiskovati. Sejo je sklical in vodil pred kratkim sem došli učitelj g. Joško Turk, kateri je sedaj imenovan za šolskega upravitelja. Šolski odbor sestoji iz sledečih občinskih odbornikov: Vraber Fr. in Krajnc Ivan, posestnika iz Kaple; Železnik Gregor, Vrečko Franc in Gril Franc, posestniki v Gradišču. Na tej seji je bil izvoljen za predsednika Želenzik Gregor, za blagajnika Gril Franc, ki je lastnik hiše, kjer je začasno že čez 10 let nastanjena šola. Hvala mu! Vse merodajne oblasti prosimo nadaljnjih ukrepov v napredek in prospeh te prepotrebne ljudske šole!

Razbor pri Slovenjgradcu. Dne 23. maja, v jutro okrog 3. ure, se je nenadoma zasvetilo nebo v Spodnjem Razborju. Na malem posestvu Antona Pečolarja, kateri stanuje pri cerkvi št. 4, po domače Tišler, je začel goriti škedenj in gospodarsko poslopje. Ogenj je bil podtaknjen od zlobne roke. Bliskovito je zajel vse, in je do tal zgorelo. Zahvala gre vsem istim, ki so na kraj nesreče prihiteli ter rešili hišo, kateri je že začel goriti del strehe, krite s škodlo. Rešili so gotove smrti moža Jakoba Juvana in Marijo s sedemletnim fantom, ki so vsi bili v trdnem spanju. Škoda znaša krog 8000 Din, katera ni krita, ker je vse skupaj zavarovano bilo le za 1200 Din.

Hoča. V nedeljo dne 21. maja so šolski otroci skupno počastili svojo mater s tem, da so pripravili materinski dan. So peli, igrali, deklamirali itd. Marsikatero oko je bilo solzno ob ganljivem prizoru »Moje mamice«.

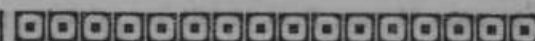
Fram. V nedeljo dne 21. maja se je vršil pri g. Planincu šahovski turnir med Framčani in priznanim šahovskim mojstrom g. Ivanom Lešnikom iz Hotinje vasi. Mladi mojster mnogo obeta in bo na tem polju Slovence še prav častno zastopal. Istočasno snujejo v Framu šahovski odsek, ki bo za razvoj priljubljene igre na celim Dravskem polju prav velikega pomena.

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Tukaj je praznovalo domače gasilno društvo petletnico svojega obstoja in je to slovesnost primerno obhajalo. V soboto zvečer bakljada po vasi, v nedeljo pa je po sv. maši blagoslovil hoški dekan g. Alojzij Sagaj nov požarniški avtomobil. Isti je nato spregovoril o požrtvovalnem delu gasilcev sploh, nakar so sledili pozdravi sosednjih gasilnih društev, ki jih je bilo sedem navzočih. Kumovala je gospa Potočnikova iz Loke. Popoldne se je do mraka vršila v korist društva vrtna veselica nakar se je ljudstvo mirno in zadovoljno razšlo.

Hotinja vas. V nedeljo sta si pred oltarjem obljubila večno zvestobo gđc. Alojzija Unuk in F. Kobale. Nevesta je bila vsa leta v Marijinji družbi. Novoporočencema želimo obilo sreče v novem življenju!

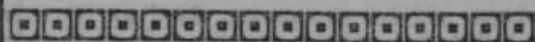
Sv. Bolkank v Slov. gor. Nekaj vrstic v spomin pok. Juriju Potrč. Rajni je bil dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, kakor sploh pospeševatelj vsake dobre stvari. Mož stare katoliške korenine, vedno vedrega, veselega, dobrosrčnega značaja, zlasti pa vnet prijatelj molitve in končno zgled junaške potrpežljivosti v zadnji bolezn: tako si je sam postavil v širokih vrstah svojih znancev spomenik, ki ne bo kmalu izginil. Udeleževal se je v vseh krščanskih organizacijah, dolgo let je bil zaslužen član nadzorstva tukajšnje Hranilnice in posojilnice. Povsod je sodeloval, kjer je šlo za dobro stvar. Svojo hčer, omoženo Štebih, ki zdaj gospodinji na njegovem domu v Sovjaku, je lepo krščansko vzgojil. Pogreb, da malo takih, je pokazal resnično priljubljenost in spoštovanje, ki jo je vžival rajni v vsej fari. Žalujemo ženi in vsem ostalim naše iskreno sožalje, njemu pa večni mir in pokoj!

Negova. Letošnjo spomlad se smrt kar redno oglašja v naši župniji. Ni še dolgo, da smo zagrebli v hladni grob nadvse vnetega cerkvenega pevca Njivarovega Vinčeka, že se nam

Šivilje

dobite modne liste v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila, Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Kralja Petra trg št. 4.

je naznanilo, da se je preselila v boljše življenje Kurova Micika. Pljučnica ji je pretirala nit življenja. Komaj v 25. letu svoje starosti je morala zapustiti to solzno dolino. Bila je edina opora svojim staršem, vrla Marijina družbenica in vrlo dekla. Dne 15. maja se je pa oglašil zvon v cerkvenem stolpu ter naznanil žalostno vest, da je poklical Bog k sebi kuharico v župnišču Marijo Potršek, doma iz Teharja pri Celju. Imela je težko bolezen raka, ki ji je prizadeval hudo trpljenje. Bila je vzgladna Marijina družbenica, vdana v božjo voljo, je prenašala neozdravljivo bolezen. Zapustila nas je v 53. letu svoje starosti. Bila je skoraj vsa leta dobra cerkvena pevka. Dne 17. marca je bil njen pogreb, ki ga je vodil dekan od Sv. Benedikta Gomilšek. Na domu pred župniščem so ji zapeli pevci v slovo žalostinko »Zapusti dom minljivi«. Belo oblečena dekleta so dvignila njeno krsto in jo zanesle k cerkvi, kamor je kaj rada zahajala. Ob njenem grobu je govoril lepe besede vlč. g. dekan Gomilšek, za Marijino družbo pa mladenka Anika Sinčič. Pevci moškega zbora so ji zapeli pod vodstvom g. organista Hajnčiča dve žalostinki »Vigred se povrne« in »Zbogom ti nam si sestra mila«. Naj ji sveta večna luč!

Negova. V Radvenih je umrla Kur Marija po enoletni bolezn, katero je s potrpežljivostjo in vdana v božjo voljo prenašala. Bila je zvesta članica Marijine družbe in splošno priljubljena pri vseh ljudeh, kar je pričal njen veličasten pogreb. Pobralla jo je nesrečna jetika v starosti 26 let. Rajni raj in pokoj, domačim pa naše sožalje!

Jurovce pri Ptuj. Na binokšni pondeljek, ob treh popoldne, priredi tukajšnje prostovoljno gasilno društvo veliko dobrodelno tombolo, katere čisti dobiček je namenjen za odplačilo dolga na gasilskem orodju. Tombola obsega 8 tombolskih in 400 drugih lepih dobikov. Tablice se prodajajo po 3 Din komad. V slučaju slabega vremena bo tombola prihodnjo nedeljo istotam.

Hajdina pri Ptuj. Pred velikim petkom so kurji tatovi obiskali vas Dražence ter petim posestnikom odnesli 35 kokoši. Ker jim je zaloge med tem že pošla, so najbrž isti uzmovili v noči od 22. na 23. t. m. obiskali posestnika Ivana Tomaniča v Dražencah ter mu kokošinjak olajšali za 15 kokoši. Kure so tatovi zaklali, da so lahko nemoteno odšli v temno noč. Ker je družina Tomanič ne samo ugledna, ampak celo vzorno krščanska, je jasno, da tatovi niso imeli maščevalnega vzroka, ampak jih je vodila zgolj pohlepnost in grda hudobnost. Želimo, da se tatovom pride kmalu na sled.

Zreče. V soboto dne 20. maja smo ob velikih udeležbi ljudstva pokopali blago gospo Nežo Vidmar, soprogo veletrgovca, gostilničarja in posestnika g. Matija Vidmar. Kdo bi si bil mislil, da bo morala tako rano v grob? Čeprav je zadnje leto že nekoliko tožila, vendar je bila še zmiraj mladostna in postrežljiva. Imela je srce za vse in je še zadnji dve leti tudi pridno kuhala in stregla romarjem na Brinjevi gori ob običajnih shodih, čeprav ji